

[Th. Mikkelsen.]

har kunnet dække. Man må derfor regne med, at gasværkskoksene i større udstrækning kan anvendes i landområderne.

Gasværkernes overskudsproduktion bør måske derfor overtages af brændselsimportørerne. Ville det af hensyn til en sådan omlægning af kokssalget ikke være hensigtsmæssigt både af hensyn til importørerne og til det fremtidige valutaforbrug på dette område — også for at skåne samfundet ved at tilvejebringe et mere nøgternt grundlag for en fornuftig import af brændsel — at man lod de oplysninger, som statistisk departement indhenter om udviklingen i olieopvarmningsanlæggenes antal i dag, sammen med en skønsvist beregnet stigning i den nærmeste fremtid danne grundlag for en regulering af importen af udenlandsk brændsel — naturligvis med fornuftig hensyntagen til de store samfundsinteresser, der knytter sig til danske gasværkers nyttige produktion, til deres driftsøkonomi og kapitalinvesteringer — så vort land kan undgå nyttige nye investeringer på områder af importen, hvor effektive anlæg og moderne udstyr fortsat med fordel kan anvendes til fælles vel og fælles fremgang i en tid, hvor der mangler kapital til øget industrialisering af vort land, og med henblik på fremtiden?

A. Lyng: Atter i år er store beløb afsat for Grønland både til offentligt forbrug og som anlægsudgifter. Til ministeriet for Grønland søges ifølge det foreliggende finanslovsforslag 44 691 397 kr. som driftsudgifter og 32 095 000 kr. som anlægsudgifter både for ministeriet og den kgl. grønlandske handel plus 6 mill. kr. til boligstøtten og 1,45 mill. kr. i medfør af erhvervsstøttebekendtgørelsen. Det er forslag, som vi grønlandske medlemmer af folketinget med glæde kan tilsige velvillig behandling.

Nu skal man ganske vist ikke tage de 44 mill. kr., der søges til Grønlandsministeriet, udelukkende som forbrug for grønlanderne. Det er ikke tilfældet. Meget af det er udgifter ifølge internationale forpligtelser til radio- og vejrstationer og til rent videnskabelige undersøgelser, ligesom en stor del af de lønningsudgifter, medhjælpssummer og særlige ydelser, som nu

dominerer de enkelte poster i finansloven, kommer tilbage til Danmark og statskassen i form af skatter. Men det må erkendes, at der i disse år arbejdes som aldrig før i og for Grønland, og finanslovsforslaget i år er atter udtryk for denne aktivitet.

De offentlige udgifter til civilt forbrug i Grønland er mere end 3 gange så store som hernede, så vidt jeg kan se, og dobbelt så store som på Færøerne. Dette skyldes naturligvis først og fremmest naturgivne forhold, men jeg må også påpege, at meget af arbejdet i driften og anlægsvirksomheden udføres af de udsendte, der har betydelig større realløn end tilsvarende arbejdskraft i selve Danmark. I denne sammenhæng vil jeg gerne gentage, at man så vidt muligt bør inddrage grønlanderne bl. a. i anlægsvirksomheden, fordi vi mener, at den grønlandske arbejdskraft kan bruges mere, end det er tilfældet i dag, og at dette delvis kan medføre en billigørelse. Men jeg kan tilføje, at man nu også efterhånden bruger mere grønlandsk arbejdskraft, end tilfældet har været i begyndelsen af nyordningen.

Jeg vil i denne forbindelse sige, at det er ønskeligt, at det planlægningsarbejde, der er igangsat af Grønlands tekniske organisation, fortsættes, idet man derigennem får et bedre overblik over de mange problemer, der knytter sig til udbygningen af Grønland. Dette gælder ikke mindst det grønlandske erhvervslivs fremtidsproblemer, der efter min mening burde drøftes nærmere, således som også landsrådet stærkt har fremhævet i sommer.

Vedrørende anlægsudgifterne vil jeg gerne bemærke, at man ofte møder den anskuelse, at Grønland bruger for meget i anlægsudgifter, eller at der investeres for meget i nyanlæg i Grønland. Dette er imidlertid ikke rigtigt. Jeg kan som eksempel nævne, at staten i finansåret 1955-56 i Grønland har investeret 33 mill. kr. i nyanlæg. Det betyder 6 000 kr. pr. husstand og 1 300 kr. pr. person. For samme år er tallene for selve Danmark 6 965 mill. kr. eller 5 100 kr. pr. husstand og 1 600 kr. pr. person. Når man så regner med den nu fastslåede kendsgerning, at al anlægsvirksomhed i Grønland koster dobbelt så grund af store fragtomkostninger, udsendt arbejdskraft o. s. v., så betyder dette en halvering af de værdier,